

Salgótarján és Vidéke.

Szépirodalmi és közgazdasági hetilap.

A Polgári Kör hivatalos lapja.

Előfizetési ár:

Egész évre	10.—
Fél évre	5.—
Negyed évre	2.50
Egyes szám ára 20 fill.	

Felelős szerkesztő:

Dr. Czigler Jakab

Minden a lap szellemi részét illető közlemények a „Salgótarján és Vidéke” szerkesztőségéhez, az előfizetések és hirdetések Mohar Endre polgár iskolai tanárhoz intézendők.

Lépések a „város” felé.

Utbalgazításul azoknak, kik vagy rossz információ, vagy az ellenünk szőtt intrika folytán a Polgári Kör működése és intenciója felől hamis véleményen vannak, programunkat egyetlen szóval fogjuk kifejezni: Polgári összetartás! Ez az egész, amire törekszünk. Összetoborzani a polgárokat, hogy saját jól felfogott érdekükben megmozdítsanak minden követ, ami a község gazdasági és kulturális fejlődésének útjában áll és hogy elhárítva az akadályokat, bevezessen bennünket abba az állapotba, mely községünknek nagyon is kérdőjeles jövője felől némiképen is megnyugtathatja a szkeptikus lelkeket. Ne értsen tehát félre bennünket senki se. Mert az, hogy tervünk egyes részleteit feltártuk az olvasóink előtt, még nem jelenti azt, hogy mi egyszerre mindent akarunk. Megállapított tervszerűség és a fokozatos fejlődés, a jól beállított egymásután és több eféle célszerűség szemelgett tartása irányít bennünket ebben az akcióban. Célunk se az, hogy községünk azonnal város legyen. Csupán a talajt akarjuk előkészíteni erre. A minthogy ez alább ki is tűnik. Ne törjön tehát pálcát felettünk a félrevezetett közvélemény, de tekintsen nagyobb bizalommal működésünk elé, hogy meggyőződést szerezzen vállalt programunk életrevalósága és keresztülvihetőségének módjai felől. Így ha eszméinket megismeri, osztani is fogja.

Egyelőre két ügy mellett kardoskodunk. De mindakettő szorosan egymáshoz van forrva, mert társadalmi létünk alapját képezi. Az egyik a Vigadó felállítása, mely körünk működésének intenzívebb hatást teremtené. A másik humanistikusan cél szolgál. És ez a kórház és menhely létesítése körül merül fel.

Olyan dolgok ezek, amelyekhez még csak vállalkozási szellem se kell. Egy kis körültekintés, a helyzetnek tiszta átlátása okvetlen megérteti velünk az égető rejtőzések szükségességét. És nem kíván az egész semmi mást, mint közös beleegyezést. Mert csak akarat kell hozzá. A többi magától jönne. Anyagi veszteségről itt szó se lehet. Sőt erkölcsi haszon mellett, községünk gazdasági előnyt is biztosítana. Erről a Vigadó kérdésével kapcsolatosan előző számainkban már szó esett, most csupán a kórház és a szegény-ügy körül felmerült

hiányok orvoslására nézve adunk tájékoztatást. Ki fogjuk fejteni azokat a szempontokat, melyek e két humanus kérdés megoldását sürgetik, felhozva egyszersmind azokat az érveket is, melyek ez ügyben az illetékes forum által már megbeszéltek tervek ellen szólnak. Kissé talán merészség is tőlünk, hogy az előljárással szemben állást foglalunk, azonban jogot formálunk hozzá abból a vállalt kötelezettségből, mely bennünket a közérdekkel összeköt.

Körünk elnöke ezelőtt négy hónappal az új kórház felállítása eszméjét a közgyűlés előtt már indítványba hozta. Mint rendszeren minden kényesebb ügyben, úgy ebben is bizottság választott, melynek eredetileg a szóban forgó reform tanulmányozása volna a feladata, végeredményében azonban csak elaltatni tud mindent, amit a gyűlésen nagynehezen életre támasztanak. A bizottság nálunk temetkezési vállalat, a mitől a jó Isten mentsen meg minden közigazgatást.

Azt, hogy községünk egészség ügye milyen utolsó fokon áll, itt külön részletezni talán felesleges. Ez azonban nem csak a vezetőség hanyagságán mulik. Kedvezőtlen talajviszonyaink, nagy gyáraink, a levegőben szállongó kőszénpor, az utakon ácsorgó moslék-töcsák, mind mindmegannyi lappangó ellensége az egészségnek, amellyel szemben sajnos ezideig semmit sem tehetünk. Azonban ily körülmények annál nagyobb óvatosságot irnak elő az előljárásság részére a köztisztaság mindennél előbbrevaló ügye körül. De mit látunk? A vágóhid ott van fennt valahol a község felső végén és a patak lefolyása révén a magával hurcolt állati vérrel és belekkel a fertőzésnek nyit szabad teret, míg járványkórházunk községünk alsó felében lapul meg, holott a temető épp ellenkező irányban van. Most képzeljük csak el, micsoda inficiálás is történhetik itt, valahányszor ragályos beteget temetnek? Hát ez vagyunk mi. Ilyen fejtezőre állított állapotok jellemzik községünket. Mintha oly nehéz dolog volna a vágóhid és járványkórház helyét kicserélni?!

Az egészség a gazdasági jólét első feltétele, mely ismét szervi kapcsolatban áll a kultúra izmosodásával. Tehát csak feladatunkba vágó kérdést feszegetünk, ha közegészségünk himes tojásos ügyével foglalkozunk és egyenesen felszólítjuk az illetékes hatóságot az új kórház létesítésére.

Mert az a sárka, vagy tudom is én

mitélre festett lakóház forma tákolmány lehet alkalmas sok mindenféle — de a feltétlen tisztaságot és kényelmet kívánó betegápolásra nem. E sorok írója személyes impressióját őrzi Salgótarján nagyközség kórházáról és irtózáttal gondol azokra a betegek, akiket végzetők ide kényszerít. Surolatlan padlók, meszeletlen falak, mosdatlan ablakok, de minnek is rontsam el vele az étvégycakat? Felszerelése pedig néhány tábori ágy és hozzá, ami igazán meglepő a viszonyokhoz képest — ágy-nemű is! Nem hiszem akadna orvosi lelkiismeret, mely aggodalom nélkül merné betegének ajánlani ezt a halál-előkészítőt. Innen van az, hogy doktoraink minden súlyosabb páciensét inkább a szomszédvárosok, avagy Pest kórházaiba küldenek. És bár a vasuti utazás nem szolgál éppen javára a beteg szervezetének, mindazonáltal kevésbé van kockázattal, mintha a helybeli kórház venné gondozás alá.

Allitsunk fel tehát minél hamarabb az egészség védelme ügyének egy megillető épületet, célszerű berendezéssel és apparátussal. Helynek a mostani vágóhidat választjuk ki, mely már fekvésénél fogva is alkalmas e célra. Tiszta, érintetlen levegője megbecsülhetetlen előnyül szolgálna a betegeknek.

Az új kórház így kellő felszereléssel, segédkező és felügyelő személyzettel, már jelentékeny haladást jelentene lassan vajdó közállapotaink girbe-görbe mesgyéjén és nem volna mérték szegyeneknie a magistratura emberbaráti gondoskodásának. De meg az új kórház ily körülmények között szállodája sem volna a hajléktalanoknak, mint ahogy azt jelenleg tapasztaljuk. Egy csavargó — mint hiteles forrásból értesülünk — valóságos háztartásban élt egy asszonnyal, hősies jelét adva igényük szerénységének, mivel hónapokon át minden éjszakát becsületesen áttudtak aludni. Lám, ők nem is undorodtak.

De az új kórház majd megszüntet minden ilyen visszaélést, mert ez ügyvel kapcsolatosan a foglalkozásnélküliek és munkaképtelenek megrendszabályozását is követeljük. Mert valóságos spanyolországi állapot az, mit itt a koldus-nép elkövet. Madrid városa ugyanis híres arról, hogy ott a kéregetés engedélyezett kenyérkereseti pálya, mely kvalifikációnak csak egy kis vakaságot ír elő, amit a vidéken az éles napsugártól könnyen megkaphatni.

Az 1886. XXII. t.-c. 145. paragrafusa az előjáróság mulasztáhatatlan kötelességévé teszi a hatáskörébe tartozó szegények gondozását, valamint azok neveinek jegyzékbe foglalását. Azaz meg kell tenniük minden lehetőt, hogy az ilyen közsegélyre szoruló életfenntartásuk szükségleteit kellő felügyelet gyakorlása mellett, minden koldulás nélkül is biztosíthassák.

E rendelet dacára annak, hogy már 1886-ban lépett jogerőre itt Tarjánban mindaddig foganatosítatlan maradt. Jött aztán a főszolgabírói leirat, rámutatott a törvénycikre, mely alól egy község se vonhatja ki magát, legyen bár az a község maga Salgótarján is. Megmozdult erre a magisztrátus és úgy határozott, hogy ezentúl a helybeli szegények csinálhatják azt, ami nekik jól esik, de koldulniok nem szabad. Koldul majd helyette a hatóság, az e célra alkalmazott és persellyel, valamint igazolvánnyal felszerelt kéregetők révén. No ez aztán meg van oldva. Eddig szitával merítették a vizet, most ellenben szűrőkanállal. Bölcs rendelkezés. Kérdődik belőle a salgótarjáni iz így valóban cseppet sem csodálkozunk azon az erős hangon, amivel a főszolgabírói átirat illette a hatóságot. Meg érdemelt volna metszőbb élt is.

De ha az előjáróságnak nincs meg a magához való életrevalósága, még nem jelenti azt hogy már minden veszve van. Itt vagyunk mi, községi életünk élő lelkesemere, kik erőlesen tiltakozunk minden olyan ellen, ami a közérdeket megsemmisít. Mit az előjáróság, indolenciája szétnyuz, mi összefutunk, mint ahogy azt most a szóban forgó ügygel is megteszük.

Ellenlétben tehát a közgyűlésen hozott rendelettel, egyszersmind ragaszkodva az előírt törvénycikk értelméhez, a következő indítványt adjuk elő. Töröljük el végleg a könyöradományozást. Ez úgy a koldulora, mint az adakozóra feszélyező. Mig egyrészt sérti a munkaképtelen önértékét, másrészt sürgős teendőiben is zavarja az adományozót. De még így formában a visszaélésnek is nyílt tere van a jótékonyt gyanútlan gyakorlóval szemben. A perselyezés ennek ugyan elejét vehetné, de azért rólunk adakozókról csak nem háritaná el a kellemetlenséget. Mert bármilyen jól esik is a nyomorulton segíteni sok esetben visszatevő a rimánkodó béna kunyorálgatása, már csak a jóízűsre vezethető okból is.

Ne legyen tehát se nyilvános, se hivatalos kéregetés, de állítsunk fel a kórházzal kapcsolatosan mielőbb egy szegényházat, hol minden munkára alkalmatlan egyén helyet kapna és hogy arról, mi életfenntartása biztosítására mulasztatlan szükséges, gondoskodva volna. Szegény alapunk van, ennek keresztülvitele tehát semmiféle akadályokba nem ütközhetik.

Ha úgy a kórház, mint a menhely kérdése a gyakorlati megvalósítás terére lép, akkor Salgótarján közügye legalább humanisztikus szempontból, már felveheti a versenyt más, rangsorban előléptetésre váró és arra jogosult nagyközséggel, mert az ember-

baráti gondoskodás van akkora súly, az adminisztráció mérlegében, hogy azt a „város” javára billentse meg.

E. M.

Polgártársak!

Terjesszétek a „Salgótarján és Vidéke”-t

Miért vagyunk mi Balkán?

Sokszor és sok helyütt fel merül közöttünk itt édes magyar hazánkban az a kérdés, hogy miért hiszi és mondja azt a külföld, hogy Magyarország Balkán állam?

Talán sokan gyanítják is az okát, de százszoros pénzt lehetne a biztos nyereség fejében tenni arra, hogy az ország 99 százaléka még csak halvány fogalommal sem bír arról, hogy a külföldnek ez a rosszvéteménye mirőlunk és édes hazánkról honnan datálódik.

Hiszen van kulturánk, van kereskedelmünk, iparunk. Vasuti és posta intézményeink kiállják a külfölddel a versenyt. Egyszóval, ha nem is vagyunk még ott, ahol Német-, Francia-, vagy Angolország, de mindenesetre a Balkánnál sokkal, sokkal előbbre állunk.

Mi hát mégis az oka, hogy a külföld így vélekedik rólunk?

Azt hiszem, nem járok messze az igazságtól, ha kimondom, hogy ennek valódi okát senki oly jól nem tudhatja, mint szeretett hazánk azon lakói, akik ipartelepeken vagy olyan községekben laknak, ahol nagyobb gyárak vannak.

Magyarországot a külföldi vagy mint turista, vagy mint kereskedő keresi fel. — A turista? Az még csak — eltekintve attól, hogy jól megnyuzzák — elég kellemes emlékeket visz haza. Hanem már a kereskedő, akinek utiránya és tartózkodási helye nem a saját akaratától függ — egészen más emlékekkel távozik mi tőlünk. Pedig azt tudnunk kell, hogy épen ezek között nagyon is sok az olyan, aki hivatásánál fogva nem csak hazánkat keresi fel, hanem beutazza az egész világot. Ösmerkedik, tapasztal, átélte élményeiről pedig szívesen beszél.

Mit mondhat egy ilyen világlátott, tapasztalt kereskedő ember — értem ezalatt nem csak a szorosan vett kereskedelmi utazókat, hanem a külföldi gyárak alkalmazott mérnökeket is — ha Magyarország valamilyen ipartelepén, például itt Salgótarjánban megfordulnak? Pedig mi tarjániak, nagyon jól tudjuk, mennyi idegen fordul meg itt nálunk — lévén azoknak vagy az egyik, vagy a másik gyárunkkal üzleti összeköttetésük. Milyen benyomást szerez ez itt nem csak mi rólunk, hanem innen következtetve egész országunkról. Mit lát itt? és mit lát más — az ország határán belül

lévő mihozzánk hasonló ipartelepeken?

Mert eltekintve egy pár nagyobb vidéki ipartelepés városunkat, — a többi és e között elsősorban Salgótarján — bizony a legsötétebb Balkán benyomását teszi.

Nagy hiba és mulasztás terheli e tekintetben nemcsak Salgótarján és a hozzá hasonló ipartelepek polgárait — hanem, magát a kormányt is, hogy ezeket a külföldiek által leginkább látogatott helyeket eléggé nem istápolja.

Nézzük csak Salgótarjánt. Ez a mellett hogy nagy ipartelep, még egy kerületnek székhelye is. Elvárhatta volna tehát, hogy a kormány a község fejlesztésében segítségére legyen. A helyett mit látunk? Azt, hogy itt a közérdeket mindenütt megelőzi a magánérdek.

Igaz, hogy ez részben polgárságának gyávaságán is mult, de a kormánynak kellett volna — látva tehetetlenségünket — segítségünkre jönni és nem engedni, hogy az itt létesített közintézmények egyesek akarata szerint helyeztessenek el.

Van vasuti állomásunk — több kilométer távolságban.

Van kir. járásbíróságunk — közel az állomáshoz.

Van kir. adóhivatalunk — de hogy az idekerüljön — kénytelenek voltunk, dacára hogy községünknek vagyona nincs, — ingyen helyiséget felajánlani és háztartásunkat ennek folytán 1000 koronával megterhelni.

Van szolgabíróságunk, van csendőrségünk, van nyomorultul ellátott polgári iskolánk, de egyetlen egynek sincs megfelelő, a községet is díszítő épülete.

Kérdem hát, tisztán csak mi vagyunk ebben hibásak?!

Mi, a kiknek sem hatalom, sem pénz nem áll rendelkezésünkre, hogy ezeket pótoljuk?

Hiszen köztudomású dolog, hogy Salgótarjánban egy-két hatalmasság rendelkezik, akik előtt a község érdeke csak addig számít amíg az ő érdekeikkel összeütközésbe nem jön!

Nem lett volna-e hát kötelessége, elsősorban a megyének, másodsorban pedig a kormánynak az, hogy látva és őismerve az itteni viszonyokat ezt megakadályozza? Egy ilyen Európai híres ipartelep mint Salgótarján feltétlenül elvárhatná a kormánytól azt, hogy fejlődésében segítségére legyen. Ha meg tudta tenni már, kevésbé exponált helyeken azt, hogy saját hivatalainak palotáikat épít — annál inkább kötelessége lenne itt, ahol annyi külföldi megfordul, ezt megtenni s ezáltal buzdítani a polgárságot is az építkezésre. Ma úgy vagyunk, hogy itt az építkezési kedv teljesen elveszett.

Hiszen azt sem tudjuk, egyáltalában meddig fogunk még itt élni. Mert ha a köszénbánya-társulat megvonja tőlünk kerseresen kikunyorált kegyelem kenyérét — koldusbotra juttat a saját éhetetlenségünk folytán felszaporodott községi pótladónk.

Kinek legyen hát kedve egy ilyen jövőnek néző városban építkezni?

Mi másképen nézne ez ki akkor, ha

maga a kormány kezdené itt az építkezéseket.

Vasuti állomás, iskola, kir. járásbíró-ság, kir. adóhivatal, csendőrség mind állami intézmények. Miért ne építhetne mindezek részére — ha nem is monumentális — de a mai kor izlésének megfelelő tetszetős épületeket?

Ezzel nemcsak a saját hasznát emelné, de óriási módon elősegítené a község fejlődését is s nem sok esztendőre volna szükség, hogy az itt megforduló sok külföldi ember egészen más véleménnyel távozna innen, mint ma.

Ha pedig a kormány minden nagyobb iparteleppel bíró községet ily módon segítene a fejlődésében, nem lennénk többé a külföld előtt Balkán.

Előfizetési felhívás:

A mai számmal ama kéréssel fordulunk Salgótarján és Vidéke t. közönségéhez, hogy minket kitűzött célunk elérésében anyagilag és erkölcsileg támogasson, hogy úgy helybeli mint vidéki híreket velünk közölni sziveskedjék és így olvasó közönségünk egyszersmind munkatársunk is legyen.

Az előfizetési díj oly csekély hogy mindenkinek lehetővé tesszük a lapra való előfizetést.

Előfizetési ár:

Egész évre	10.—
Félévre	5.—
Negyed évre	2.50
Egyes szám ára	20
Minden a lap szellemi részét illető közlemények a Salgótarján és Vidéke szerkesztőségéhez az előfizetések s hirdetések lapunk kiadójához Mohar Endre polgár iskolai tanárhoz intézendők.	

A Polgári Kör tagjai lapunkat évi 6 K-ért kapják.

Heti hírek

Letört existencia. Hétfőn d. u. érkezett tolonc-levéllel Salgótarjánba Valentini Gusztáv tótbánhegyesi származású 38 éves nőtlen gyógyszerész.

Ki tudhatná, mi vitte ezen jobb sorsra érdemeset e lejtőre?

Horváth Bertalan temetése. Horváth Bertalan homokterenyi nagybirtokos és vármegyei bizottsági tagnak, ki Budapesten az István-uti klinikán halt el, a folyó hó 29-én d. u. 3 órakor volt a temetése Homokterenyén. A temetést nagyságos és főttiszt. Gleidura Géza salgótarjáni prépost-plebános ur szokatlan nagy segédlettel végezte, aki fürdőzését megszakította, hogy barátja temetését végezze. A gyászdalokat Kovács Gyula homokterenyi kántor vezette alatt a környékbeli tanítók énekeltek.

Gleidura Géza a halottat igen szép beszédben bucsúztatta el, a mikor ő is együtt könnyezett a jó barátok és ismerősökkel. A vármegye sem feledkezett meg halottjáról, amennyiben a ravatalhoz hat

vármegyei huszárt küldött ki. Hogy a megboldogult mily közszeretben állott, mutassa az is, hogy dacára a sürgős és elodázhatatlan nyári mintegy 200 községbeli palóc jelent meg a szokott házi vászonból készült ing és gatyában, lajbli és perge kalappal és diszes cserniaikban, akik melőzve a kocsit, vállukon emelték ki a mintegy másfél kilométernyire a hegyen fekvő temetőbe, zengve a gyászdalokat, az utolsó lsten hozzádot. A sirba tétel után felhangzott a „Mért oly borus“ ismeretes gyászdal. Kovács Gyula kellemesen csengő hangja mintegy figyelmeztette a jelenvoltakat, hogy ember úgy éljél, mintha örökké élnél s úgy imádkozzál, mintha minden percben meghalnál. Megemlítésre méltó Sigézi Ferencz salgótarjáni kereskedő azért, mert a ravaltalt oly diszesen állította fel, mintha azt a francia entreprise-től tanulta volna. A részvét óriási nagy volt.

Enyveskező mindenek. Rózsa Sándor, Thill József helybeli vendéglős mindenese könnyű módon akart egy kis extra pénzre szert tenni. Gazdája rábizott 70 koronát, hogy azt a fogyasztási hivatalba vigye, de ökgyelme elszökött. Nem messze futott, csak Somoskőujfaluig, ott Cibula János rendőr fülön csípte.

Lopás. Varga Antal helybeli illetőségű csavargó vásárcor több rendbeli lopást követett el. Az enyveskező tolvajt a rendőrség elcsípte s a járásbírósnak átadta.

Hatóság elleni erőszak. Balázs András foglalkozás nélküli mészáros f. hó 25-én részegen garázdálkodott. Pap István rendőr lefűlelte, de a részeg fickó még a rendőrnek is nekiment. Csak nehezen tudták rendreutasítani.

Színészet. Mint értesülünk, Mezei Kálmán igazgató vezetése alatt álló színház, mely színházlátogató közönségünk tetszését mindenkor kinyerte, szeptember 1-én községünkbe érkezik.

Lopás. Folyó hó 28-án este 7 órakor a pálfalvai bányatelepen Paulics Ferenc munkás a vele egy szobában lakó Paucsur József munkásnak záratlan ruhaládájából 1 ezüst órát láncal, 1 férfi nadrágot és 1 pár sárga cipőt ellopott. A tetest a csendőrség kinyomozta és a járásbírósnak átadta.

Járvány. Zagya-Róna községben nagy mértékben dühög a vörheny. Sajnosabb áldozatot is szed a gyermekek közül. Nálunk is sporadikusan mindig vannak olyan sörheny esetek, dacára a legnagyobb közegészségi óvintézkedéseknek.

Baleset. Zsudri Mihály 22 éves acélgyári munkás f. hó 26-án este revolverrel játszván, az hirtelen elsült és a golyó mellébe furodott be. Kissé hihetetlenül hangzik, hogy egy 22 éves fiatalember ily vigyázatlanság áldozata, azonban hinnünk kel saját bevallásának.

Elgázolás. Alig mulik el hét, hogy környékünkön valahol vonatszerencsétlenség

nem történt volna. Folyó hó 19-én Gendli Miklos zagyai lakos 3 és fél éves Zsuzsi nevezetű leánykáját gázolta el a vonat, szerencsére azonban csak apróbb testi sérülést szenvedett.

Értesítés. Lapunk felelős szerkesztője: dr. Cigler Jakab négy heti szabadságra ment. Távollétében Takács Mór, lapunk főmunkatársa helyettesíti.

Kérelem. Azon tisztelt gazdákat, kiknek az ideai vétésnél alkalmuk volt az időközlembiséget az impregnált és a nem impregnált takarmány-répmag kelése között megfigyelni, felkérjük, sziveskedjenek ez iránti tapasztalataikat, akárhonnán szerezték is be a nem impregnált répmagot, közvetlenül Mauthner Ödön magkereskedésével Budapest, Rottembiler utca 33. közölni. Miután az ideai pontos megfigyelésekre a Mauthner cégnek úgy a tiszta igazság, mint a közérdek szempontjából szüksége van, nagyon kéri, előzetes köszönetének hálás kifejezése mellett, a tényleges adatokat 8 nap alatt akár levelezőlapon is vele tudatni.

Helyreigazítás. Ily kezdetű referációjában a „S. H.“ tek. szerkesztője lapunk szavahihetősége felől olyasféle nyilatkozatot tett közé, mit nem hagyhatunk válasz nélkül csak azért sem, mivel hallgatásunkkal a tetten érés látszatát keltenők fel. Nem szívesen személyeskedünk és elvünk, hogy ki ki seperjen a maga háza előtt de ha avatlatlan seprő a mi házunk előtt kotorászik, az ellen kötelességünk tiltakozni. E lap megtámad bennünket előző számunk glosszájért, melyben az áll, hogy szívesen látjuk évekket ezelőtt megjelent első lapunk szerkesztőjét munkatársaink közt Ő szálkát talál ebben és írja, hogy az a bizonyos szerkesztő nem a legelső lap szerkesztője volt, hanem az utána következő. Hát kérjük szépen kifejeztük-e mi csak egy szóval is, hogy az a bizonyos ur, a legelső lap szerkesztője volt? Ajánlunk a tisztelt lap szerkesztőjének magyarázabb és irodalmibb nyelvezéket és akkor befogja látni, hogy az az első szó amin fennakadt, nem számrendbeli meghatározást jelent és így nincs mit rágnia a koncon. Egyébként elolvastuk a „Tarjáni zsummalisztika“ című reflexióját és észrevettük, hogy a Török-féle lap után következő Csernay Ödön szerkesztése alatt álló ujságról még csak meg sem emlékezik. Valamint Jungmann Rezső után nem Takács Mór, hanem Klein Armin vette át a „Salgótarjáni Lapok“ szerkesztését.

Valószínűleg meg van annak is az oka, de kérjük szépen tisztelt szerk. ur, ha már „egy lap valamit állít, az fedje is a valóságot, mert különben elveszti legfőbb becsét: a szavahihetőséget“.

A magyar kir. államvasutak figyelmébe. Talán sikerül ez uton a m. kir. államvasutak figyelmét felhívni a Somoskőujfalu felé vezető vasuti sinek mentén lévő, községünk északi része után következő első vasuti őrház előtt a patak fölötti hidra, a melynek egyes gerendái a végeiknél támasz

nélkül feküdnék. Ennek az a szomorú következménye lehet, hogy az ezen hidon átkelő ember minden különösebb vigyázat nélkül ráléphet véletlenül valamelyik ilyen megerősítés nélküli gerenda végére és ilyen esetben a gerenda kifelé bukik s az illető feltétlenül lebukik a hidról a patakba és vagy súlyos töréseket és sebeket szenved, vagy pedig szörnyet hal. Ezen közleményre az indította a szerkesztő, hogy egyesek már rosszul jártak ezen hidon és csak a véletlennek köszönhetik, hogy ott halálukat nem lelték. Ezek után már mondanunk sem kell, hogy jó volna azt a hidat és ezzel egyidejűleg a többi hidakat is megvizsgálni és azokat alaposan kijavítva, nyugodtan a forgalomnak átadni.

Nyári mulatság. A salgótarjáni ipartestület folyó hó 16-án nyári mulatságot rendez a Wehowszky-féle kertben. A haszon az ipartestület saját alapítványára fordítatik. A mulatság kezdete d. u. 3 órakor. Kedvezőtlen idő esetén a Vadászbán tartatik meg. Este tűzijáték.

Laboráns, aki lop. Hankus Imre ujonnan fogadott laboránsa megszökött 730 koronával. Gazda Antal különben régen tolvaj nireben állt. Utóbb megjavult ez a Gazda, de azután csak megint gazdálkodásra vetemedett. Mint értesültünk, a csendőrség már nyomon van.

Deák hangverseny. Salgótarjában vakációzó ifjúság folyó hó 22-én este a Vadász-féle szálloda nagytermében hangversenyt rendez. A programról egyelőre csak annyit mondhatunk, hogy igen érdekesnek ígérkezik már annyiban is, hogy a közreműködők kizárólag csak deákok lesznek. A hangverseny stilszerű befejezése lesz Gross Márton helybeli táncmester tanfolyamának, melyben deákjaink és deákislászenyaink vettek részt.

Nyomdánk költözése. Nyomdánk a Ponyi-féle házból a „Nép-bank“ épületébe költözött. Lapunk e költözködés miatt késset, miért olvasóink szíves elnézését kérjük.

Klapanciák.

Ó! te Szegény Tarján!
Nikod zsenki nem béke hagy!
Zast beszilnek mindig Zrolad
Hogy te sak zegy falu zvagy.
Pedig zast nincs van zigaz
Hogy te sak falu zvolnál
Mert nízunk sak kirlek szípen
Vigig a tied fiutcán.
Zolyan szíp, tiszta is zrendes
Hogy zó sem nim lehet rola
Zilyet nem tudsz zmás felmutatni
Sak zaza hires Zazsia!
Hat mig zast a szíp sertlspiac,
Zaz zast zigazi diszet.
Zvalamennyi jarvanyoknag,
Zaz zigazi fiszget.
Pedig te zast jarvanyoknag,
Zapolni znagyon zeredsz.

Azirt van nikod birba vive,
Zegy górhazi ziptület.
Zaz bolgari ziskolat,
Zaz a föld zalatt zvagyon.
Hogy a vonat zgyermeknek
Nem gazolz zóket zagyon.
Hát mig zast a szíp közsigháza,
Ez zast zigazi ziptület.
Ha zast ember zoda bemisz
Talan perkelt kabni zis lehet?
Zaz zauthentigus tirkiprül,
Nem zis kell zitt bezini.
Mert zast lelked sitabottal,
Zagtag ználad kimirni.
Zast mondják hogy nincsen niked,
Zvárosi znagy vigadó.
Kirem tessik sak megnizni,
A Löwi file vendiglő.
Zottan zmindenki lehet,
Magat zmenni zmivelni.
Kirem, sak zast zalvó-fakir,
Nem szabad zfelkelteni!
Az mondják hogy nicsen niked,
Rendur és tűzoltó laktanya.
Kirem, tessik sak jól megnizni,
Zott dinszteleg a kit nagy tabba!
Az községi zadót is,
Sokalja már mindenki.
Kirem jól volna megnizni
Hogy kiis szokott fizetni.
Azirt bikis polgarsag,
Jól lesz nikem bike hagy!
Mert ze dolgok zmegtermője
Bizony sak te magad vagy.
Ha nem zaludtál volna,
Harminc ivig titlenul,
Zakkor in nem állnik itten
Zolyan csunyan zis rendetlenul.
Azirt kirlek bikis polgarsag,
Rajta is munkára fel!
Tegyetek meg mindent,
Za mit tenni kell!

Kubacska.

Rovás.

Hid, a szőnyegen.

Ezt úgy kell érteni, hogy itt Tarjában van egy hid, ami javítás alatt áll és mert az alábbi két polgár beszéd tárgyává teszi ezt, hát úgy van a hid a szőnyegen.

Az egyik: Mit ért maga hid alatt?

A másik: Bocsanat, én hidak alatt még sohasem akartam valamit érteni.

Az egyik: Ne magyarázza félre a kérdést. Arra kérek választ, hogy mi is hát tulajdonképpen a hid rendeltetése?

A másik: A hid rendeltetése az, hogy elzárja a közlekedést.

Az egyik: Tréfál?

A másik! Komolyan beszélek. Ha nem hiszi nézze meg a salgótarjáni hidat a Rákospalota előtt.

Az egyik: Hogyan, hát Tarján egész Rákospalotáig terjed?

A másik: Rákos, a gyógyszerész palotáját értem. Ott kanyarodik el egy patak, amiben minden folyik, csak nem víz. Nos ezt a patakot egy hid szeli át. Egyszer, még nem is olyan régen, egy részeg bandukolt át ezen a hidon és mert nagyon nekitalált támaszkodni a korlátnak, hát a fahid fele majdnem hogy bedőlt. Kora reggelre belécezték és azóta úgy maradt. Most is úgy van. Nézze csak meg vasárnaponként, milyen torlódás van ott.

Az egyik: És azon nem lehet segíteni?

A másik: Az ki van zárva. Azon segíteni lehetetlen. Annak a hidnak úgy kell maradnia. És Tarjának már Vigadója lesz, új kórháza és adóhivatala, sőt már az új állomás is megvalósul, azonban azon a hidon nem esik változás.

Az egyik: Nem?

A másik: Nem. Sőt Tarján már város is lesz, szabad királyi város és az a fahid még mindig ott fog állani. De aztán felépül a tarjáni nemzeti múzeum is és a hid tövestől bekerül a régiségek közé. Ott fog pompázni íveg alatt, éppen úgy, ahogy most van. És aki szemügyre veszi, hamarosan mire is fog gondolni másra, mint a piskli

Eladó szőlőbirtok!

Füleken, közel az állomáshoz, országut mellett kitűnő fekvéssel 16 kát. hold legjobb hazai fajokkal és oltványokkal beállított

s z ő l ő,

azonkívül gyümölcsös és szántóföld
kényelmes

lakóház

szép kilátással; vincellér-lak, istálló,
pálinka-főző, két pince felszereléssel,
eladó. Cim a kiadóhivatalban.

Egy

két szobás

lakás kerestetik.

Cim a kiadóhivatalban.

Hirdetések

felvétetnek a
kiadóhivatalban.

hidra.

Az egyik: Hidra? Hisz az egy állat.
A másik: Hogy kergetné fel magát
egy hidra, arra a fahidra.

DIMI.

A Czigány-utcában

broz-féle ház,

kerttel

szabad kézből olcsó áron

eladó.

KÖNYVNYOMDA

KÖNYVKÖTÉSZET — PAPIRÁRUHÁZ

SINGER LAJOS SALGÓTARJÁN

TISZTELETTEL TUDATOM A N. É. KÖZÖNSÉGGEL, HOGY KÖNYVNYOMDÁMAT A PONYI-FÉLE HÁZBÓL A „NÉP-BANK“ ÉPÜLETÉBE HELYEZTEM ÁT. EGYÜTTAL TUDATOM AZT IS, HOGY NYOMDÁMAT MEGNAGYOBBITOTTAM SÍGY A LEGKÉNYESEBB NYOMDAI MUNKÁKRA IS VÁLLALKOZOM : :

KÉSZÜLNEK

o o KÖRLEVELEK o o
o o LEVÉLPAPIROK o o
o o BORITÉKOK o o
o o SZÁMLÁK o o
o o MEGHIVÓK o o
o ALAPSZABÁLYOK o
o o MŰVEK o o
o o ÁRJEGYZÉKEK o o
o o NÉVJEGYEK o o

Meller L. Egyed

Budapest, IX., Lónyai-utca 7. sz.

Telefon-Interurban 46—31.

Telefon-Interurban 46—31.

Mielőtt személy-, jel-
zálog- vagy építési

kölcsön

iránt intézkednék,
kérjen díjtalanul
prospektust.

! ?

WEHOVSZKY-FÉLE NYÁRI KERT-
BEN kellemes családi össze jöveteli
hely. Pontos kiszolgálás. Polgári árak.
Vasárnap és ünnepnap kedden, szomba-
ton Bódi Rudi zenekara hangversenyez.

! ?

„A Salgótarjáni Villamossági Részvény-Társaság“ berendez lakásokat

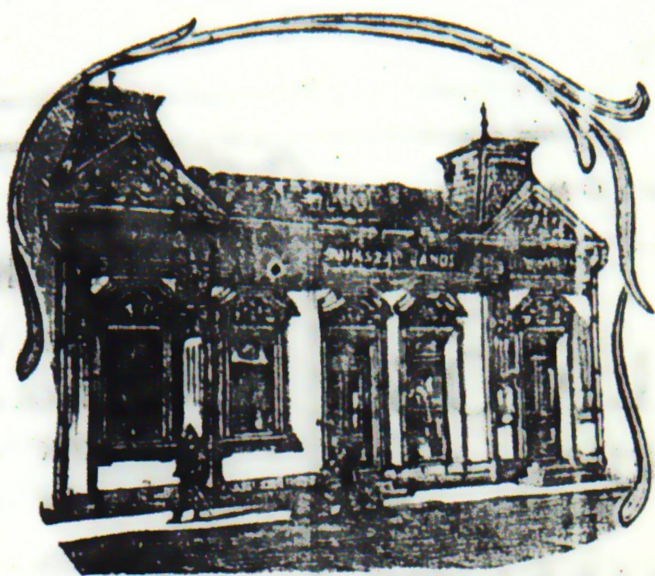
Elektromos világítással

a legolcsóbb árak mellett. Tekintettel a közelgő téli évad alkalmából, önköltségi áron szereljük fel azon jelentkezőknél az elektromos világítást, akik folyó év augusztus hó

15-éig jelentkeznek és szabadvezetékünk közelében laknak.

Az első három jelentkezőnek egy szobát teljesen ingyen szerelünk fel vezetékekkel.

Légy egy az elsők között!

Telefon szám 20.

Szikszay János

férfi-szabó üzlete

SALGTARJÁN. fő-utca (saját ház.)

Ajánlja magát a legújabb divatu férfiruhák és egyenruhák elkészítésére a legrövidebb idő alatt és jutányos feltételek mellett.

Angol különlegességek, Zsolnai, Gácsi és Brassói szövetek.

Kérem szükség esetén egy levelező-lap útján engem értesíteni, hogy esetleg a házhoz menjek.

Egy jó családból való, kitűnően be-
gyakorlott

g é p i r ó n ő,

ki 5 hónapig a község házán és 3 hónapig a főszolgabírósnál legnagyobb megalégedésre működött, miről Szakáll Ferenc főszolgabíró ur bizonyítványa is tanuskodik,

alkalmazást keres.

Bővebbet Pap Zsigmond községi jegyzőnél.

Mindnyájunknak el kell menni

megtekinteni

Polatsek Miksa ruha- cipő- rőfös- uri- és női divat áru raktárát, hol mindezen és még számtalan itt felnem sorolt áruk, a legjobb minőségben, legolcsóbb árak,- és legszolidabb kiszolgálás mellett találhatók. Vétel nem kötelező. Szigoruan szabott árak

mély tisztelettel

POLATSEK MIKSA.

A volt Meiszter László féle üzlet helyiség.